

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gl. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XIV.

V Celovcu, 30. mal. travna 1895.

Štev. 12.

V a b i l o

k

6. letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem,

ki se bode vršil

v četrtek dné 9. vel. travna (maja) t. 1.

v Celovcu

v dvorani gostilne „pri Sandwirthu“.

Začetek ob 2. uri popoldne.

Vspored:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju.
3. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem letu.
4. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.
5. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov.
6. Prenaredba društvenih pravil.
7. Razne razprave, predlogi in nasveti.
8. Gospodarski govor.

K temu shodu so uljudno vabljeni vsi udje političnega društva in tisti slovenski rodoljubi, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. **Odbor.**

Nabiranje milodarov za Ljubljansko škofijo.

Potres v noči od velike nedelje na pondeljek je napravil, kakor poročajo časniki in so potrdili javni ogledi, v naše sosedni Ljubljanski škofiji silno veliko škode.

Veliko cerkvâ in zvonikov je pokončan ali močno poškodovanih, da so se morale zapreti. Služba Božja se mora pod milim nebom obhajati. Mnogo javnih poslopij in drugih hiš se je podrlo ali pa so hudo razpokane, da jih bo treba podreti in z velikimi troški na novo pozidati. Prodajalnice

Slovenska Lizbona.

In zdaj so se zaklela še nebesa,
Slovenec, zoper tebe siromaka;
Pod tábo zemlja maje se in stresa;
Kam béži? Groza, strah povsod te čaka;
Strop poka, stene rušijo se koči,
Kje išči si zavetja v pozni noči?

„Vstanite, hitro, hitro, stari oče!
Na ramo bolno mater, mož, zadéni;
Pod milo nébo iz nesrečne kočé!
Vratú se, dete, mojega okleni!“ —

„Strah! sodni dan, kaj ne da, mati!“ —
„Oj tiho, nič pri meni ni se bati.“ —

V veselem tem, velikonočnem časi,
Ko vse mladí, življenja se raduje,
Tod po deželi jok in stok se glási,
Brez milosti nesreča gospoduje;
Slovenec nima sreče; blagoslova
Nebó na dela ne rosí njegova.

Ljubljana, prej po svetu malo znana,
Imenovana redko med naródi!
Zdaj, opustošena in razdejana,
Zaslula boš povsod po tí nezgodí,
Lizbono bodo té slovensko zvali,
Rodovi pozni še te milovali.

v Ljubljani so večidel zaprte, delavnice praznujejo, toraj ni zaslužka.

Na tisoče jih mora prenočevati na polju pod šotori, noči so pa še hladne in deževne; še bolniki so brez strehe. — Pri tako nenavadni in mnogo ljudstva zadevajoči nesreči je treba od vseh strani hitre pomoči.

To je uzrok, da nastopim to kratko pot ter v časniku velečastite dušne pastirje pozivljam in pooblaščujem: naj vsak, ki je ta oklic bral, že prihodnjo nedeljo iz lece svojim vernikom razloži veliko nesrečo, ki je zadela sosedno kranjsko deželo, ljubljansko škofijo, in na drugo nedeljo po tej naj se v cerkvi pobirajo milodari za nesrečnike na Kranjskem. Nabrani denarji naj se pošljejo neposredno na Krški ordinarijat, kateri bo prihajajoče darove hitro odpošiljal Ljubljanskemu škofijstvu. Hitra pomoč je tukaj dvojna pomoč!

Mi smo sicer revni, pa pokazati hočemo svojo dobro voljo, kakor so to delali prvi kristjani že za časov sv. apostelnov (I. Kor. 16, 1. in 2.), ko so svojim krščanskim bratom v drugih deželah, če jih je kaka stiska zadela, prihiteli na pomoč. Pri svojih darovih, če so še tako majhni, zahvalimo Boga, da je našo škofijo obvaroval tako grozne nesreče. Kar damo, dajmo zavoljo Kristusa, kajti kar bratu darujemo v imenu Kristusovem, velja tako, kakor bi obdarili Kristusa samega.

Na belo nedeljo, dné 21. malega travna 1895.

† **Jožef**, knezoškof.

Št. 643/preds.

Oklic!

Vedno jasnejša, vedno večja se kaže podoba razdjanja po strašnem potresu na veliko nedeljo v sosedni kranjski deželi ter obuja v nas grozo in milovanje. Na tisoče jih je, ki so zgubili svoje imetje in svoj dom, v katerem so delali in si svoj kruh služili. Še vedno se ponavlja bobnenje pod zemljo in navdaja nesrečnike z novim strahom in obupom, kajti béda in glad začela sta stiskati tiste, ki so bili itak že dovolj nesrečni, ker so vse zgubili. Ob času velike povodnji so tudi prebivalci koroške dežele hvaležno občutili, kako dobro jim je dela tuja pomoč. Zdaj ko je nesreča zadela soseda, naj pa mu tudi Korošci prihitijo na pomoč.

Pod milim nebom se beró ti maše,
Nemilim nebom! vse klečé zdihuje:
Nebeški oče, sliši prošnje naše,
Ukaži zemlji tí, da naj miruje;
Nikar nas ne pogúbi v jezi svoji,
Močí razsajajoče upokoji!

Kar rodoljubje v letih je nabralo,
Veselje in ponos slovenski duši;
Kar tujca je okó občudovalo,
Vse ena noč nevsmiljeno razruši!
Od konca treba bo začeti z nova,
Brez mere truda, sreča negotova!

Od juga lástovka je priletéla, —
Otožno obletava mesto znano;
Kjer mirno gnezdo svoje je imela,
Podrto, pusto vse in razdejano!
Od tod, kjer se nesreča naselila,
V kraj srečnejši nesó jo lahka krila.

Glas gré po zemlji: Bratje, pomagajte!
Vsi enega očeta smo sinovi;
Odprite srca in roké in dajte!
Sad dober blagi obdaré darovi;
Hitite lajšat vsi nesrečo grozno,
Na pomoč, bratje, da ne bó prepozno!

Josip Stritar.

Nekteri občinski zastopi in krajevni odbori so sicer že sami začeli nabirati jestvine, obleko in denar ter odpošiljati pomožnemu odboru v Ljubljano; c. kr. deželna vlada pa spozna za potrebno in zaukaže, da se naredi splošno nabiranje milodarov po celi deželi na korist tistih prebivalcev Ljubljane in kranjske dežele, ki se vsled potresa v stiski nahajajo. Koroški prebivalci pa, če svojega darú niso že sami odposlali, so povabljeni, naj se tega nabiranja z obilnimi doneski udeležijo.

C. k. koroška deželna vlada.

V Celovcu, dné 19. malega travna 1895.

C. k. deželni predsednik:

Franc baron Schmidt-Zabićrow.

Vsa Slovenija pomagaj Ljubljani!

Grozni potres razrušil je velikonočne praznike v par trenutkih malo ne do cela našo belo Ljubljano. Čitajočim poročila o opustošenji, ki ga je povzročil v tem našem stolnem mestu potres, jezijo se nam lasje a na oči nam silijo solze. Tisoč in tisoč ljudi trpi vsled tega.

Ob velikih nesrečah padejo često tiste pregraje, ki ločijo sovražno nasproti stoječe si stranke in sosedne národe. To se je potrdilo tudi v našem slučaju. Ljubljano pomilujejo vsi národi, ki so zvedeli o njeni nesreči, in ne samo naši vrli bratje Čehi in Hrvati, tudi Dunajski Nemci obljubili so ji že dejansko pomoč.

In sedaj, ko naši Ljubljani prihaja na pomoč naš presvitli vladar sam, ko ji prihajajo na pomoč slovenski bratje naši na severu in na jugu, ko ji pomagati hočejo tudi drugi národi naše države — ali bomo mi Slovenci sami roke križem držali?

Vsa Slovenija pomagaj Ljubljani!

Ljubljana je slovenskemu národu več, nego kateri si bódi drug kraj na ozemlji njegovem. Kar je Čehom zlata Praga, Hrvatom Zagreb, Srbom Belgrad, Bolgarom Šredec in Rusom Moskva, to je nam Ljubljana. Ni sicer glavno mesto avstrijske kronovine obsegajoče ves slovenski národ, a je vendar naše národno in kulturno središče! Največje slovensko mesto je in zajedno najbolj slovensko. V tem mestu se čuti Slovenec, naj pride iz ktere pokrajine koli, najbolj mej svojimi. Tu je naše slovensko gledališče, Slovenska Matica, Glasbena Matica, tukaj je največ slovenskih učilišč, tukaj je naš národni muzej, tukaj izhajajo za vso Slovenijo merodajni politični listi; tukaj je središče slovenske književnosti, znanstvene in leposlovne. Ljubljana je kristalizišče slovenstva. In temu našem kulturnemu in národnemu središču pretí poguba.

Rojaki! Nesreča, ki je zadela Ljubljano, zadela je ob jednom torej ves národ slovenski.

Dolžnost krščanska véže ves národ, čast njegova to veleva in nujna potreba je, da se po vsej Sloveniji začne nabiranje prostovoljnih darov za Ljubljano.

Ukaz, da se bode po vseh farnih cerkvah pobiralo za Ljubljano, pričakuje se od oblastij vsak dan; privatno pomožno akcijo pa ukazuje ljubezen.

Naj bi pač tudi ne bilo nikjer na slovenski zemlji slovenske posojilnice ali hranilnice, ki ne bi pomogla po svojih močéh s kakim zneskom Ljubljani!

Tudi občinski in okrajni zastopi, ki sami niso nič prizadeti po potresu, naj bi se z dejansko pomočjo spominjali Ljubljane.

Pokažimo zjedinjeno Slovenijo našim sosedom sedaj tudi v dejanski ljubezni do našega národnega središča.

Vsa Slovenija pomagaj Ljubljani!

A. Aškerc.

Dostavek.

V Celovcu se je med Slovenci osnoval poseben odbor, ki nabira milodare za po potresu poškodovane kranjske siromake. Darovi naj se blagohotno pošiljajo g. Vek. Legatu (Mohorjeva tiskarna), ki jih bo izkazoval v „Miru“ in pošiljal v Ljubljano.

V ta namen so v Celovcu že darovali:

P. n. prečastni gospodje: stolni prošt dr. Val. Müller 15 gld., stolna kanonika Lambert Einspieler 10 gld. in dr. Anton Müller 10 gld., preblag. g. c. in k. nadstabni zdravnik dr. Val. Janežič 20 gld., gg. ravnatelj Sim. Janežič 10 gld., prof. dr. Jak. Sket 10 gld., prof. Iv. Hutter 10 gld., rodbina g. ravnatelja Josip Zupana 15 gld., uradnik Lenart Gradišnik 10 gld., poslovodja Vek. Legat 10 gld., trgovec Fr. Sadnikar 10 gld., župnik Jan. Wieser 10 gld., trgovec B. K. Rossbacher 5 gld., prof. J. Apih 5 gld., železniški uradnik Jos. Nemeč 5 gld., prefekt Val. Podgore 5 gld., stolni kaplan Mat. Ražun 5 gld., mestni kaplan Pelnar 5 gld., posest. Urban Šoklič 5 gld., akad. kipar Alojzij Progar 5 gld., trgovec A. Prosen 5 gld., črkostavec Ivan Kolenc 5 gld., nunski spovednik Jan. Schaubach 4 gld., prof. Ivan Scheinigg 2 gld., prof. Tomaž Schrey 2 gld., prof. dr. Alojzij Cigoj O. S. B. 2 gld., prof. Galus Jäger O. S. B. 1 gld., urednik Filip Haderlap 1 gld., žel. uradnik Pavel Čare 1 gld., mešč. učitelj Jak. Treven 1 gld., posestnik Jakob Križaj 2 gld., kamnoseški mojster Janez Prešern 2 gld., Neimenovan uradnik 1 gld., dež. rač. svet. J. Kinski 1 gld., trgovec J. Ivanetič 2 gld., vodja dr. Ernest Kramar 1 gld., žel. uradnik J. Dietze 1 gld., kuharica Marija Repé 1 gld., pekovski mojster Fr. Simončič 1 gld., črkostavec Josip Strgar 1 gld., črkostavec Ivan Teršelič 1 gld., strojni mojster Josip Praznik 1 gld., mizarski mojster Andr. Valentinič 1 gld. 50 kr., hoteljér G. A. Simon 5 gld., trgovec David Pichler 5 gld., trgovec Franc Appé 5 gld. Skupaj 235 gld. 50 kr. Vsem bodi na tem mestu izrečena presrečna zahvala. Iskreno prosimo tudi mi vse Slovence za milodare v podporo siromašnim našim sorodnim kranjskim bratom!

Pomožni odbor.

Poročila iz Ljubljane.

Zadnjemu poročilu o potresu in njegovim posledicam nam je še dodati: Škoda je večja, kakor se je iz početka mislilo: hiše ki so od zunaj še dobre videti, so znotraj hudo razpokane in deloma porušene. Hiša deželne vlade, deželni dvor in knežji dvor so tako zdelane, da bodo težko še za rabo. Poškodovanih je mnogo grobnih kamnov na pokopališču. Močno so trpeli tudi nekateri kraji na deželi. Ubitih je zunaj Ljubljane sedem oseb. Vodice so skoro čisto porušene; 30 hiš je tam ukončanih. Na Šmarni gori se je podrl zvonik, in cerkev je hudo poškodovana. V Kamniškem okraju so vse cerkve močno trpele. Škoda v Ljubljani se ceni od 4 do 5 milijonov goldinarjev. Kaznilnica na Gradu je v nevarnosti. Jetnike so odpeljali v Gradec in Maribor. Ako se Ljubljanski obrtniki konkurence jetnikov znebó, bodo le veseli. Papirnica v Vevčah je tako razpokana, da se bo morala podreti, in tako zgubi spet mnogo delavcev svoj kruh. V Ljubljani je 15 do 20 tisoč ljudi brez strehe; iz začetka so morali prenočevati pod milim nebom na golih tléh, pozneje so jih nekaj spravili pod vojaške šotore, druge v železniške vagone, in spet druge v lesene barake, katerih je pa še vedno premalo. Bolnike so spravili včasno bolnišnico za kolero in v barake, ktere je posodila družba „rudečega križa“. Zdaj je prišla še ena stotnja pijonirjev, da bodo razvaline trebili in delali opore. Vlada je poslala nekaj inženirjev iz Dunaja, da določijo in svetujejo, kterege dela se je treba najprej lotiti. Manjka pa zidarjev in tesarjev, in kar jih je, si ne upajo blizo. Nek stari tesar je raz streho padel in se ubil. Gasileci so še najbolj pogumni in lazijo po strehah ter trebijo doli porušene dimnike. Prodajalnice so večidel zaprte, peki praznujejo. Iz začetka toraj še za drag denar ni bilo lahko dobiti kruha in gorkih jedij. Zdaj se je temu nekoliko pomoglo: kranjska hranilnica pusti na svoje stroške na starem strelišču kuhati vsaki dan za 3000 ljudi; iz Dunaja je pa prišla ljudska kuhinja z vso pripravo in ta zamore skuhati vsako drugo uro 3000 porcijonov. Za jed je toraj skrbnjeno, če bo le tudi dovolj denarja, da se plača. Tudi v tem oziru imamo upanje, da se bo pomagalo za največo silo, ker prihajajo darovi od vseh stranij. Prvi so bili svitli cesar, ki so poslali najprej 10.000 gld. za Ljubljane, potem pa spet 5000 gld. za nesrečnike na deželi ali pa tudi za Ljubljano, če bi na deželi ne bila tako nujna potreba. Nadalje so darovali: premogarska družba v Trbovljah 3000 gld., mestni zastop v Pragi 2000 gld. (sklenil je tudi, še posebej po hišah nabirati za Ljubljano), Zagrebški župan 600 gld., ministerstvo je dalo 25.000 gld. podpore iz državne blagajnice, nadvojvoda Karol Ludvik je dal 500 gld., nadvojvoda Rainer 500 gld., nadvojvodinja Marija 500 gld., baron Rotšild 5000 gld., mesto Dunaj 5000 gld., deželni odbor kranjski 10.000 gld., mesto Črnovec v Bukovini 300 gld., Celjska posojilnica 250 gld., dolenjeavstrijska hranilnica 5000 gld., Schwarz in drugovi v Litiji 500

gld., Graška zavarovalnica 2000 gld., Tržaška borza 500 gld., Dunajski Slovenci 204 gld., deželni odbor tirolski 1000 gld., kranjska hranilnica 5500 gld., kranjsko deželno pomožno društvo 1400 gld., Toman v Kamnigori 2500, Goriški župan dr. Venutti je nabral 400 gld., graščak Urbančič v Tupalčah 1000 gld., banka „Slavija“ 500 gld., veletržec Šabec v Trstu 200 gld., Goriški rodoljubi 309 gld., koroška hranilnica v Celovcu 1000 gld., mestni zastop Celovski 500 gld. itd.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za Velikovoško šolo.) Janez Majdič v Prevaljah 2 kroni; Avgust Kunc, trgovec v Črnomlju, 4 kroni; Filip Pluder p. d. Lenart v Olšeni 6 kron; Jurij Lasnik p. d. Jesih v Orliči vesi 6 kron; Jurij Borštar p. d. Drevnik pri Sv. Neži 4 kroni. Skupaj 22 kron. Vsem presrečna hvala! Živeli nasledniki!

Iz Radiš. (Potres. — Pri streljanju iz možnarjev skoraj velika nesreča.) Po noči velikonočne nedelje do velikonočnega pondeljka bil je tudi tukaj nenavadno močen potres. Okoli 11¹/₄ po noči se je začela zemlja tresti in to kakih 10—15 sekund dolgo. Bil je prvi potres tako siloviten, da so se stene gibale, apno in druge viseče reči iz sten padale, ljudje se iz spanja prebudili in vsi prestrašeni svoje postelje zapuščali. Kakor več ljudij pripoveduje, je potres večkrat, po nekterih krajih celo 12krat se začel in spet jenjal, poslednjokrat okoli 3¹/₂ zjutraj. Potres je bil valjast in od izhoda do zahoda. Od šibe potresa, reši nas o Gospod, tako molimo po vsej pravici v sv. litanijah. — Na velikonočno nedeljo dopoldne se je prav blizo farne cerkve z možnarji streljalo, kakor je to povsod stara navada, in v tej priložnosti je eden možnar na veliko koscev se raznesel. K sreči se je to zgodilo še le po dokončani božji službi, ko je velika truma vernih božjo hišo že zapustila in na potu proti domu se znašla, ker drugače bi prav lahko silno velika nesreča se prigodila. Fantu, pridnemu cerkvenemu pevcu, kateri je po dokončani božji službi za kratek čas tisti nesrečni možnar požgal, se nič žalega ni zgodilo, akoravno so železni kosci razpočenega možnarja okrog njega ležali, eden velik kos pa celo prav blizo memo njegove glave zašvigal. Je pa ta fant gotovo v cerkvi prav iz srca veselo „alleluja“ prepeval, pa tudi pobožno molil, da ga je od smrti ostali Zveličar zares čudovito v veliki smrtni nevarnosti obvaroval. Več možnarjev je že prav močno poškodovanih in tedaj potrebno, da se ti odpravijo in novi kupijo. Ali kdo jih bo kupil? Kaj bi bilo, ko bi fantje cele fare se združili in jih napravili? Ali bi to ne bilo mogoče? Morebiti pa da tudi bojo, kar bi bil zares prav lep spomin od njih. Vsaj so ja vender tudi dekleta še le pred kratkim prav drag „Velum“ in še marsikaj družega napravile, kar jim je v čast in hvalo.

Iz Dješk. (Zakaj je kmet zmirom od spod? — Pokojnina za posle in delavce. — Nadzorovanje posojilnic.) Zadnjič ste pisali, kako je bilo v deželnem zboru, ko se je posvetovalo o domovinski postavi, kako so bili mestni poslanci brž na vrhu, kmetski pa od spod, in tako se ni sklenilo, kar bi bilo kmetom v korist, ampak to, kar so hoteli mestjani. Da se pa v deželnem zboru koroškem tako godi, da kmetje zmirom od spod padejo, pride od tod, ker so grofi zvezani z mestno gospодо in še v velikem posestvu zmirom nekaj mestnih liberalcev v deželni zbor volijo; nekaj so krivi pa tudi kmetje, ker volijo vedno le najrajši liberalne poslance, kateri radi z mestjani potegnejo. Ko bi grofi volili krščansko misleče grofe, kmetje pa katoliške kmete v deželni zbor, in ko bi potem kmeti in grofi vkup potegnili, potem bi mestni poslanci nič ne opravili. Drugi stanovi volijo poslance iz svoje srede, le kmet si poslanca izvoli iz drugih stanov, če mu le obljudi, da se bo za kmete potegoval. Včasih res govori za kmete, toda na samega sebe tudi ne pozabi. — Veliko se zdaj med ljudstvom govori o pokojnini, ktero bi imeli posli in delavci na svoje stare dni dobivati. Govoriti je lahko, pa toliko denarja vkup spraviti, da bi se mogla za toliko milijonov ljudi pokojnina priskrbeti, to je druga reč. Če bi vlada res kaj tacega upeljala, potrebovala bo veliko uradnikov, da bojo to reč vodili; ti uradniki bojo imeli lepe plače in pokojnine in bojo skoraj ves uplačani denar sami pojedli, za stare delavce bo pa le nekaj krajcarjev ostalo, s kterimi se ne bojo mogli preživiti. Tako bo spet kmet prisiljen, jim jesti dati; tega soseska vender ne more mirno gledati, da bi kdo od lakote umrl. Tako se bojo tedaj tisti denarji le za uradnike uplačevali, za stare reveže bo moral pa vender spet kmet skrbeti, kakor do zdaj. Meni bi se bolj dopadlo, ko bi se kmetom pravica dala, da bi smeli nekaj od plače svojih poslov vsako leto vložiti v domačo posojilnico, posel bi pa teh denarjev ne smel vzdigniti

do svoje starosti, razun v veliki potrebi ali bolezni, ali pa pri važnih spremembah, n. pr. če bi stopil v zakon, če bi hotel hišico kupiti itd. Na ta način bi si posli kaj prihranili in to brez vseh upravnih stroškov. — Da hoče zdaj gospoda nadzorovati naše posojilnice, to se mi nič ne dopade. Če so bili kmetje toliko možati, da so si posojilnice sami ustanovili in jih do zdaj tudi dobro vodili, naj se jim zaupa tudi zanaprej. „Kjer po denarjih diši, tam gospod zraven tišči“, pravi pregovor. Mi upamo, da bo Celjska „Zveza“ dobila pravico nadzorovanja, da ne bomo podvrženi nadzorstvu nemških uradnikov Celovške deželne sodnije.

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. (Stavba slovenske šole.) V seji slavnega vodstva družbe sv. Cirila in Metoda, ki je bila v Ljubljani dné 8. t. m., se je sklenilo, da se naše šolsko poslopje letos spravi pod streho, da se čez zimo prav posuši, tekóm leta 1896. se pa popolnoma dogotovi. Zidarsko delo se je oddalo daleč okrog slovečemu zidarskemu mojstru g. Valentinu Urbani v Wolfsbergu, ki je že več stavb v Velikovcu in v okolici v splošno zadovoljnost napravil. Zidarsko delo, to je samo delo brez gradiva, kterege mi sami oskrbimo, stane 3850 gld. Pridobil se je tudi izvrstni inženir, ki bo stavbo nadzoroval, da se bo prav po postavah zidala. Dobili smo iz Št. Lipsa že 500 birnov apna, ki je tudi, ker naš studenec daje obilno vode, že večinoma ogašeno. Da bi si Božjega blagoslova zagotovili za premenitno stavbo, služila se je sv. maša z blagoslovom; dné 25. t. m. se je za stavbo odločeni prostor zmeril in dan potem se je začela zemlja izkopavati za klete in temeljne zidove. Dal Bog vzorno delujoči družbi sv. Cirila in Metoda prav mnogo dobrotnikov, da bo ložeje mogla zmagati velike stroške!

Iz Podjunske doline. (Zemljiški davek.) V nekem časniku sem bral, da hoče poljski poslanec Abrahamovič v državnem zboru staviti predlog, naj se gruntni ali zemljiški davek zniža od 46 na 35 milijonov. To je pač pameten predlog in upati je, da ga bojo podpirali vsi pošteni poslanci. Kmetom se tako slabo godi, da bi se moral zemljiški davek za polovico znižati. Ne samo na 35, ampak na 30 milijonov naj grejo nazaj! Saj kmetje niso sami krivi, da jim tako slabo gre; oni niso krivi, da so žitne cene tako padle, da so davki vedno viši, posli pa zmirom dražji. Ako se kmetom ne pomaga, morajo vsi na nič priti. Kaj bo pa država počela brez kmetov? Kdo jej bo dajal čvrstih vojakov? Kdo bo branil vero, krščansko šego, duhovnike in cesarja, ako kmetov več ne bo? Ako bodo vso zemljo pokupili bogati ljudje, tedaj bo pri nas, kakor je na Laškem in na Pruskem. Na Laškem je vse polje lastnina bogate, mestne gospode, ki je in pije in politikuje, papežu nasprotuje, škofo in duhovnike preganja in zatira; velika množica ljudstva pa od lakote umira, v nevednosti živi, dela in strada. Tudi na Pruskem imajo vse graščaki, polje jim pa poljski delavci obdelujejo za revno plačo. Ali bomo čakali, da tudi pri nas tako pride? Pruska in Laška ste v hudi nevarnosti pred socialno prekucijo, ker srednjih in malih posestnikov nič ni, da bi bogatine branili, nemaniči pa bodo ob času prekucije vsi potegnili s socialisti. Nam se pa take prekucije ni bati, ako ohranimo kmetski stan, ki ljubi mir in postavo, dokler mu je mogoče, od zemlje in dela živeti. Zato bi morali ravno premožni ljudje skrbeti, da se kmet ohrani, kajti kmet je njihova bramba. Če bi morda finančni minister ugovarjal, da teh 11 milijonov ne more pogrešati, ki bi se pri zemljiškem davku odbrisali, se mu lahko odgovori, da ima dosti drugih virov, kjer lahko ta primanjkljaj poravná: on zamore borzni davek povišati; lahko bi se pri vojaščini kaj prihranilo, ko bi mi imeli modrega ministra zunanjih zadev; tudi bi se dal državni dolg tako konvertirati (na druge upnike, na pr. na ljudstvo samo prenesti), da bi mi pri obrestih mnogo milijonov prihranili. Le modrih in poštenih ministrov je treba, pa bi se kmetom hitro in lahko pomagati dalo.

Iz Metlove. (Priporočilo.) Podpisani si štejem v dolžnost, cerkvenim predstojništvom naznaniti, da kjer želijo cerkvenih svetilnic, naj se obrnejo na g. Antona Belca, kleparskega mojstra v Št. Vidu nad Ljubljano. On ima v zalogi prav lepe svetilnice in za polovico boljši kup, kakor so Dunajske. Vekoslav Becelj.

Politični pregled.

Dné 23. t. m. se je spet začel državni zbor. Njegovo prvo delo je bilo sklepanje o dovoljenju podpore za porušeno Ljubljano. Hohenwart, Kuenburg in Zaleski so stavili nujen predlog, naj vlada kmalu vso škodo preišče in potem izdatno skrbi za pomoč. Žvegelj nujno predlaga olajšavo davkov pri takih hišah, ki so se zavolj potresa morale na novo zidati. Hohenwart popiše velikost nesreče, pohvali tudi dosedanjo delovanje uradnikov,

zlasti deželnega predsednika. Minister Bacquehem je odgovoril, da bo vlada o vsem poizvedela ter potem stavila potrebne predloge. Poslanec Kušar je prosil začasnega zvišanja plač za ljubljanske državne uradnike. Poslanec Klun je rekel, da revnejši posestniki ne morejo sami hiš na novo pozidati, država jih mora podpreti. Poslanec Ferjančič nasvetuje, naj se za stavbeno gradijo zniža voznina na železnicah. Poslanec Vošnjak je opomnil, da bo treba pomagati tudi poškodovanim cerkvam na Štajerskem. Vsi predlogi so se soglasno sprejeli. — Vlada je predložila postavo, s katero se poplačevanje koroškega dolga od zemljiške odveze v znesku 1,560.000 gld. uravná po željah koroškega deželnega zbora, da se namreč dolg poplača v 30 letih počenši z letom 1907. — Poslanec Peitler je stavil predlog, naj se kmetom namesto živinske soli daje ravno toliko navadne bele soli po tisti ceni, kakor se zdaj prodaja živinska sol. — Občinske volitve v Lincu so se za našo krščansko stranko slabo obnesle. Liberalci so sicer precej tal zgubili, pa teh tal niso pridobili kristjani, ampak nemški národnjaki (nacijonalci). V tretjem razredu je prišel en sam konservativec v ožjo volitev; več nacijonalcev pa je zmagalo pri prvem naskoku. Tega nepovoljnega izida so krivi v prvi vrsti konservativci. Ko so namreč antisemiti ali krščanski socialisti v Lince prišli, da bi začeli krščansko-socijalno gibanje, so jim stari konservativci menda iz gole zavisti nasprotovali, in namesto da bi obe krščanski stranki skupno delovali zoper liberalce, so konservativni listi liberalce pri miru pustili in antisemite napadali. To je naredilo na ljudstvo slab utis. Sploh pa so konservativci za socijalne reforme le „v principu“ (načelno), v resnici pa ne storijo in ne govorijo veliko v korist revnejšim stanovom. Ljudstvo pa potrebuje pomoči, zato se je obrnilo k nacijonalcem, kateri se zdaj delajo velike prijatelje ljudstva in mu vsake vrste lepe reči obetajo, — dokler so namreč z vlado v nasprotju in nič doseči ne morejo, obljube so pa dober kup. (Kedar postanejo pa vladna stranka, bodo nemškonacijonalni doktorji in profesorji najbrž na ljudstvo pozabili in sami za sebe skrbeli.) Resnično voljo, pa tudi potrebno delavnost in odločnost, poganjati se za korist krščanskega ljudstva, imajo iz vseh strank edino le krščanski socialisti. Zato bi se morali stari konservativci z njimi združiti in zvezati, kajti le s pomočjo antisemitev je mogoče v mestih premagati tako liberalce, kakor nacijonalce. Ko bi bili v Lincu tako storili, pa bi se danes ne veselili nacijonalci svoje zmage, ampak združeni kristjani. Tudi češki katoliški list „Čeh“ pravi, da Čehom ne kaže družega, kakor zvezati se s krščanskimi socialisti. Bog daj, da bi Čehi to spoznali! Čisto prazno to upanje ni, kajti na Češkem se število krščansko-socijalnih delavskih društev hitro množi. Sploh imajo delavci več razuma za krščansko-socijalno gibanje, nego mestjani in kmetje. To se vidi na Češkem, pa tudi drugod. V Lincu se je ustanovila „Katholische Arbeiterzeitung“ za krščanske delavce. — V Gradcu pa se je ustanovilo katoliško delavsko društvo „Gerechtigkeit“. — Na Dunaju so imeli trgovski pomočniki volitev za svoje društvo. Prišlo jih je k volitvi blizo 6000, in zmagali so krščanski socialisti zoper socijalne demokrate. Po volitvi je prišlo do pretepa, kterege so od Judov nahujskani demokrati začeli. 12 jih je bilo zaprtih, redarji so napravili mir in red. — Podržavljenje južne železnice ne pojde tako gladko, kakor se je mislilo. Pogodba z Ogersko zaradi te železnice še ni sklenjena; še naši ministri v tem niso edini. Poslanec Klun je v proračunskem odseku govoril zoper podržavljenje. Mi smo bili prej za podržavljenje južne železnice; odkar pa vemo, da jo hoče minister Wurmbbrand zato podržaviti, da mu ni treba zidati Ljubeljske železnice, o kateri noče nič slišati, smo pa zoper podržavljenje, vsaj zoper nezamudno podržavljenje. Ako država Ljubeljsko železnico do Trsta izgotovi, bo tista južnej veliko prometa vzela, južna železnica bo imela slabše dohodke in zavolj tega se bo potem boljši kup dobila, ako jo vlada pozneje vendar podržaviti želi. — Štajerskim nemcomanom, ki so šli na Nemško Bizmarka častit, je dal tisti nekaj lepih naukov na pot. Rekel je, da naj se proti Slovencem bolj dobrohotno obnašajo ter naj ne bodo preveč boječi za svoj obstanek; saj so Nemci vendar zmirom trdnejši in močnejši, kakor Slovani, ki so bolj mehke narave, zato bodo Nemci vedno strahovali Slovane, katerih se tedaj ni treba toliko bati. Tudi je Štajerce opominjal, naj svojega cesarja Franca Jožefa spoštujejo in naj mu bodo zvesti. Nekaj se pa pri teh besedah ne vjema: če so namreč Nemci taki korenjaki in junaki, kakor jih je Bizmark pred Štajerci naslikal, čemu pa jih je potem treba osrčevati in tolažiti, naj se Slovanov preveč ne bojijo? Junak in korenjak se vendar ne boji in ne potrebuje tolažbe! Bizmark je najbrž sam dobro vedel, da nema nobenih junakov pred seboj, ampak le prenapete mestne prismode,

kterim so časniki že vse možgane posušili, zato je prav naredil, da jih je nekoliko potolažil in jim nekaj poguma udihnil ali vsaj udihniti skušal, da se jim vsaj po noči ne bo sanjalo o „groznih prvakah in kozakih“. V Berlinu so pa bojda pozneje, kakor poroča „Edinost“, tem Štajercem na čast napravili banket ali pojedino, in takrat se je tako grdo govorilo zoper Avstrijo in našega cesarja, da so nekteri Avstrijanci, ki v Berlinu živijo in so bili k banketu povabljeni, takoj vstali in z nevoljo odšli. Tako je pri nas; Avstrija boža nemške in laške irredentovce, zveste Slované pa zanemarja, in če jo prosijo za najpotrebnejše reči, jih ne usliši! — Na Dunaju je nastal boj med redarji in štrajkujočimi opekarji; 15 oseb je bilo ranjenih. — Sv. oče papež Leon XIII. so spisali okrožnico na angleški národ. Opominjajo Angleže z lepimi besedami, naj se povrnejo v naročje sv. katoliške cerkve. Vsi angleški listi, tudi protestantovski, so okrožnico ponatisnili. — Razmere med Rusijo in sv. stolico v Rimu se vidno boljšajo. Varšavski nadškof je dobil od carja dovoljenje, da sme potovati v Rim k papežu. Varšavski cesarski namestnik grof Šuvalov je nedavno nadškofa obiskal v njegovi palači. Že 50 let se ni čulo, da bi smel kak rusko-poljski škof v Rim potovati. Car Nikolaj je tudi veči prijatelj znanosti, svobode in lepih umetnostij, kakor je bil njegov oče. Kar on vlada, dalo se je že 40 novim časnikom dovoljenje, da smejo izhajati. O veliki ustanovi za stare pisatelje, učenjake in umetnike smo že enkrat poročali. Tudi se bo še letos ustanovila visoka šola za ženske zdravnice. — O mirovnihih pogojih med Kitajci in Japonci se izvê, da dobijo Japonci otok Formozo in polotok Lialtong blizo Port Arthura. Kitajci pa plačajo 100 milijonov dolarjev v šestih letih. Vrh tega morajo Kitajci tujim barkam odpreti 5 novih pristanišč, Japoncem pa dovoliti, da smejo po Kitajskem delati tovarne in svoje izdelke prodajati. Ta pogoj pa, da bi se Japonci vsedlina suho Azijsko zemljo, zlasti v Mandžurijo, ktere se drži polotok Lialtong, se Rusom nič kaj ne dopade, kajti oni sami škilijo v Mandžurijo in jo bojo prej ali poznej pograbili, tedaj v tem kotu ne marajo gledati Japoncev. Tudi nemški listi, ki so bili prej vedno na strani Japoncev, pišejo zdaj, da se Japoncem ne sme dovoliti, da bi Kitajsko cesarstvo od morske strani čisto zajeli in ga potem lahko vsaki čas odrezali od drugega sveta in od kupčije z Evropo. Francozi so v vseh rečeh na strani Rusije in podpirajo njih težnje in želje. Zdaj bomo videli, kaj porečejo Angleži? Prav lahko se zgodi, da Rusi zasedejo Mandžurijo; če pa to Angležem ne bo po volji, se lahko vname velika vojska.

Gospodarske stvari.

Premije za najlepše bike se bodo delile meseca velikega travna in sicer naslednje dni: 5. vel. travna popoldne ob dveh v Pliberku; 6. v. t. ob desetih dopoldne v Grebinju; 7. ob devetih dopoldne v Velikovu; 8. ob devetih dopoldne v Železni Kapli, ob treh popoldne pa v Doberbi vesi; 10. ob devetih dopoldne v Celovcu; 16. ob treh popoldne v Košentavri; 17. ob treh popoldne v Dolini pri Grabštanju; 31. ob devetih dopoldne v Spod. Dravogradu.

Živinski sejmi meseca vel. travna.

Dné 1. vel. travna v Železni Kapli in v Libeličah; 3. v Št. Andražu; 4. v Labudu, Wolfsbergu in Podkloštom; 6. v Črni in v Trgu (Feldkirchen); 20. v Celovcu (za konje), v Šmihelu nad Pliberkom in v Naberjetu; 25. v Kotljah; 27. v Grebinju; 28. v Svincu; 30. v Št. Pavlu.

Novičar.

Na Koroškem. V Šmihelu nad Pliberkom je umrl rodoljubni gostilničar Ignacij Miklavc p. d. Šercer, svak deželnega poslanca Murija. Rajni je bil priljuden in postrežen mož, mnogo zborov in veselje smo napravili v njegovi hiši. Naj mu bo lahka slovenska zemljica! — Notar Hanser v Brežah je odstavljen od službe. — Hišni posestnik Tomaž Tischler, ki je nedavno v Št. Petru pri Celovcu umrl, je zapustil 2000 gld. v ta namen, naj se obresti od tega denarja vsako leto razdelijo med reveže v Podgorjah v Rožni dolini. — Pogorel je rodoljubni posestnik Franc Lečnik p. d. Lobas v Podkrajju pri Prevaljah. Škode je 1800 gld. — Na veliko nedeljo se je v Črni pri Streljanju z možnarji poškodoval 18letni Lojze Čebul. V obrazu je močno ožgan in bo nemara zgubil eno oko. — Potovalni učitelj dr. Kramar je v zadnjem času govoril o živinoreji v Hodišah, Vetrinjah in Ilovljah pri Žihpoljah. Za te kraje mislijo menda narediti zadrugo za uzgojo plemenske živine. Udomačiti hočejo be-

lansko pleme. — P. n. cerkvene predstojnike opozarjamo na današnji inserat Ljubljanskega pasarja g. Henrika Sadnikarja, brata znanega Celovškega rodoljuba g. Franca Sadnikarja, trgovca z železnino. G. Henrik Sadnikar je sam vsled potresa močno prizadet, ker je hiša, v kateri ima svojo delavnico, zelo v nevarnosti, ako se bodo morale sosedne podreti; vrhu tega pa dolgo časa nema pričakovati zasluzka, kajti na Kranjskem bodo morali zdaj misliti na zidanje in popravlanje poškodovanih in razpokanih cerkvâ, za olupšave, monštrance, kelihe itd. ne bo nič denarja ostalo. Zato je prav in lepo, če zdaj drugi Slovenci zunaj Kranjske podpiramo Ljubljanske obrtnike, posebno stare rodoljubne hiše, kakor je ravno Sadnikarjeva. — Ob enem opozarjamo tudi na inserat g. Matije Planko, ki je v Celovcu, Burggasse št. 12. otvoril prodajalnico z raznimi šivalnimi stroji, kolesi itd. ter gorko priporočamo to domačo in solidno firmo.

Na Kranjskem. Za pogorelce v Toplicah so dali svitli cesar 1000 gld. — Na Bučki se bo zidala šolska hiša za 8000 gld. — Posojilnico snujejo v Črnem Vrhu. Tudi v Metliki, kjer že imajo staro posojilnico, hočejo ustanoviti novo po načrtu Reiffeisen. — V mestni hranilnici Ljubljanski je uloženih 3,387,952 gld. v 8477 knjižicah. Dobička je do zdaj 17.742 gld. — V mestno hranilnico v Kranju je uloženih 151.554 gld. v 635 knjižicah.

Na Štajerskem. Zagrizeni nemškomani iščejo po časnikih nemškonacijonalnega odvetnika za Marenberg in pravijo, da mu ni treba slovensko znati. Slovenci, podpirajmo pridno naše dijake, da nam enkrat preženejo take strahove! — V Ljutomeru bodo v kratkem občinske volitve. Trg je večinoma slovenski, gospodujejo pa Nemci in še prav slabo gospodarijo, kakor dokazuje „Slovenski Gospodar“. Morda se letos kaj spremeni. Bog daj! — V Šoštanju je napravil potres mnogo škode, več hiš je močno razpokanih. — Eno poslopje je zgorelo Ričniku na Arlici. — Zborovalo je katoliško delavsko društvo v Žalcu na belo nedeljo. — Šoštanjsko sadjarsko društvo je zadnje nedeljo zborovalo v Velenju. — Sv. misijon je bil v Mariboru od 18. do 28. t. m.

Na Primorskem. V Istri se vršijo že prvotne volitve za deželni zbor. V Buzetu so zmagali Slovani. Zmage je pričakovati tudi v Volovskem okraju. Slovenci so zmagali celó v Miljah, kar je vse naše razveselilo. Še v Umagi, ki je hudo polaščena, so naši lepo manjšino nabrali. V Dekanih je bil na belo nedeljo shod volilcev. Borba je huda. Slovenci molimo za svoje brate v Istri, da jih Bog reši iz hudega jarma, ki je skoro sužnosti podoben! — Pri Materiji so mrtvega našli 63letnega pastirja Ljubiča. — V Trstu so nekega Ogra zaprli, ki je na sv. križ kamenje metal!

Po drugih deželah. Tovarnar Umrath, ki je nedavno v Pragi umrl, je volil 100.000 gld. za svoje delavce. To je posnemanja vredno. — Povodenj je v Pančovi in okoli Bečkereka na Ogerskem. — Laški grofinji Calleri je bilo ukrajenih dragocenostij za 50.000 lir. — Na ukaz sv. očeta je bil v Rimu v 20 cerkvah na enkrat po 10 dni sveti misijon za delavsko ljudstvo. — V Padovi na Laškem se bo letos skozi 4 mesece obhajala 700 letnica v čast sv. Antonu.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Faro Kolbnico je dobil č. g. provizor Janez Pajdar, faro Michelsdorf pa č. g. Janez Heiser, do zdaj župnik v Lipi pri Sachsenburgu. — Faro Iršchen je dobil č. g. Janez Eder, do zdaj župnik v Reichenfelsu. — V Vetrinjah se je ustanovila kaplanija. — Za provizorja v Reichenfels gre č. g. Viljem Janku, do zdaj provizor v Šmihelu pri Wolfsbergu. — Faro Podgrad bo pomagal oskrbovati č. g. Janez Vidović, župnik na Radišah. — Faro Št. Peter pri Grabštanju bo oskrboval č. g. Štefan Bayer, župnik v Medgorjah. — Na sv. Višarje grejo za poletni čas č. g. Fr. Havliček kot zakristan, č. g. Matej Grm in č. g. Jelen. Provizor v Lipalji vesi č. g. Česky gre za kaplana v Šmihel, Lipaljo ves bo oskrboval č. g. župnik Pontabeljski, Čače pa č. g. provizor Št. Jurski. Fari Št. Danijel in Hohenfeld ste razpisani do 1. rožnika. Za farni izpit se je oglasilo 13 duhovnikov. Tisti se bo dvakrat vršil: od 28. do 30. vel. travna in od 1. do 3. vinotoka. — Birmovati so mil. g. knezoškof začeli dné 22. mal. travna. — Razpisana je do 28. vel. travna fara Lind pri Sachsenburgu in do 30. vel. travna proštinja sv. Virgilija pri Brežah.

Listnica uredništva.

Več dopisov smo morali zaradi važnega gradiva, ki ga prinašamo v današnji številki z ozirom na veliko nesrečo, ki jo je prouzročil potres na Kranjskem, odložiti za prihodnje številko. Č. g. dopisnike in sodruknike torej lepo prosimo za potrpljenje. Naj nam ne zamerijo!

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Ziljski Bistrici ima 5. vel. travna t. l. ob 1/2 4. uri popoldne v gostilni gosp. Janaha v Ziljski Bistrici svoj

letni občni zbor

s sledečim vzporedom:

1. Pozdrav predsednika in poročilo.
2. Volitev novega odbora.
3. Volitev zastopnikov za glavno skupščino.
7. Razni govori in nasveti.

Po zborovanju prosta zabava.

K obilni udeležbi uljudno vabi **odbor.**

Loterijske srečke od 13. mal. travna.

Dunaj 43 16 47 27 67

Gradec 21 28 1 63 4

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	4	50	5	60
rž	3	60	4	50
ječmen	3	50	4	40
oves	2	45	3	10
hejda	3	50	4	45
turšica (sirk)	4	—	5	—
pšeno	7	—	8	70
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	80	1	30
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 60 kr. do 2 gld. 80 kr. Kisló 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 50 kr., slama po 1 gld. 40 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 60 do 70 kr. kila, maslo in puter po 96 do 100 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 35 do 37 gld. stari cent.

Št. 10656.

Razglas.

Za delavce: težake, tesarje in zidarje ter voznike z vpreženimi vozmi je v Ljubljani obilo trajnega zaslužka.

Zato se pozivljejo, da pridejo semkaj in se oglašé pri podpisanem magistratu.

Magistrat dežel. stolnega mesta Ljubljane,
22. dan malega travna.

Župan:

Grasselli l. r.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravlja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko
v Celovcu, Burggasse št. 12.

Obrazne slike (portréte)

v oljnatih barvah in vsaki velikosti izdeluje udano podpisani natančno po vsakršni fotografiji. Take slike se lepo podajo v okvirih kot olepšava izb in so pripravne kot darila za poroke, godove, rojstvene dni in druge prilike.

Za rajnimi so najlepši in večer spomin.

Slike se naredijo po fotografijah tudi, če so tiste že nekoliko obledele, in celo po takih, kjer je več oseb skupaj fotografiranih. Fotografije se nepoškodovane vrnejo. — Za dobro podobnost (sličnost) se jamči. Tudi slikam podobe svetnikov v vsakršni velikosti.

M. Ogerčnik v Celovcu,
kolodvorske ulice (Bahnhofstrasse) št. 35.

Deček, ki se želi izučiti slikarstva (malarstva), se sprejme v Celovcu, Pfarrplatz št. 6.

Malo posestvo je na prodaj

v lepem kraju, posebno pripravno za penzioniste, ki ima 4 izbe, veliko sadja in nekaj polja. Več pove J. Kostič, poste restante Vrba (Velden) na Koroškem.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavrtkov itd. po najnižjih cenah.

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča Najokusnejša, edino zdrava in ob enem po zdravnikih ženskam, otrokom in bolnikom: najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER.

KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se ne dajo ponarejati.

Se dobi povsod: 1/2 Kile za 25 kr.

Zdravje in moč „Kathreiner“ v toč.

ČASTNI DIPLOM 1891-1894 8 ZLATIH KOLAJN

Pozor: zahtevajte in jemljite le izvirne zavojce z imenom „Kathreiner“.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

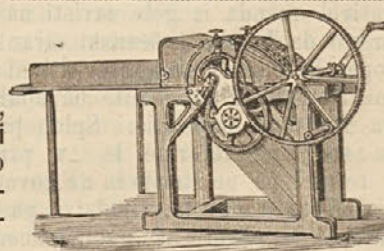
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlegasse št. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki vodovodi, ki sami vodogonijo iz globoko ležečih studencev na zemljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej podobno na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Henrik Zadnikar,

— srebrar —

17 sv. Petra cesta LJUBLJANA sv. Petra cesta 17 se priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode

kot monštrane, ciborijev, lepo cizeliranih kelihov, dalje svečnikov, svetilnic, kadilnic, krasnih lestencev (lustrov) izvršenih po najnovejših oblikah in v vseh slogih, posrebljenih in pozlačenih. Za točno, krasno in pošteno izvršenje naročil jamči ter zagotavlja p. n. naročnike najcenejše postrežbe.

Popravila sprejema in točno izvršuje.

Ženitna ponudba.

Nek samostojni, slovenski rokodelc, 38 let star, potrebuje gospodinjino in bi se ženo, ako najde pripravno žensko, Slovenko, katoliško in verno, ki ne sme biti čez 30 let stara. Želeti je, da bi imela kaj malega dote ter da bi znala kuhati, šivati, brati in pisati. Ponudbe naj se pošiljajo na uredništvo „Mira“. Če mogoče, naj se priloži tudi fotografija.

PETER MERLIN

„pri zlati krogli“

stara trgovska hiša za tržaško blago in železnino v Celovcu, Kosarske ulice,

priporoča svojo veliko zalogo najboljše kave, sladkorja, petroleja itd. Prodaja tudi dobra vina, rum in druge žgane pijače, barve, izvrstno moko in južno sadje. Nadalje prodaja vsakovrstno orodje in posodo iz železa, pleha, bakra, cina itd. Za poštenost blagá se jamči; cene so nizke.

ANTIKOHOL je edini, gotovo pomagajoči pomoček zoper še tako trdovratno pijančljivost; nema duha, torej se bolniku lahko brez njegove vednosti daje. Zdravilo je nesškodljivo in čini najboljši uspeh. Zahvalna pisma ozdravljenih so na razpolaganje. Ena skatljica stane 3 gld., dvojna za zastarane bolezni 5 gld. Ako se denar naprej pošlje, plačamo mi stroške na pošti, ko zdravilo odpošljemo. Pristno zdravilo se dobi le: **Salvator-Apotheke, Gross-Beeskerek, Ungarn.**

PETER FESSL.

Tovarniška zaloga vsakovrstnih ur

v Celovcu,

stari trg (Alter Platz) št. 20.

Velika zaloga

vsakovrstnih, zlatih, srebrnih niklastih

žepnih ur,

izborna blago po tovarniških cenah.

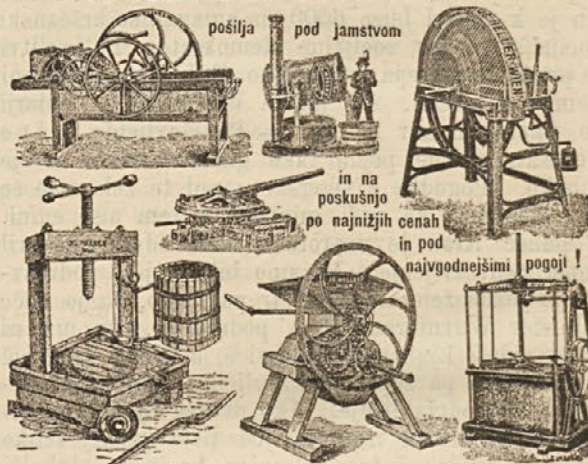
Za vsako pri meni kupljeno ali popravljeno uro jamčim dve leti.

Za birmance imam tudi ure po nizkih cenah.

Peter Fessl

20 stari trg — v Celovcu, — stari trg 20.

VSII STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje. Bogato ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

J.G. HELLER, DUNAJ
2/2 PRATERSTRASSE № 49.
Preprodajalci se iščejo.

Pijančljivost

se lahko ozdravi z antitetinom, kakor mnoge skušnje pričajo. — Mnogo zahvalnih pisem lahko vsakemu pokažemo in zastoj pošljemo v pregled. — Zdravilo nima duha, torej se pijancu lahko daje tudi brez njegove vednosti. — Ena doza stane 2 gld. 20 kr.; dvojna za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Poštnino plačamo tukaj, ako se denar naprej na nas pošlje. Prodaja: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721. — Glavna zaloga v c. k. vojaški lekarni na Dunaju I. trg sv. Stefana.